

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 7 maja 2015 roku Sąd Rejonowy w Rawie Mazowieckiej w sprawie z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. przeciwko A. S. o zapłatę w punkcie 1. zasądził od pozwanej A. S. na rzecz powoda kwotę 441,42 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 4 listopada 2014 r. do dnia zapłaty, w punkcie 2. oddalił powództwo w pozostałym zakresie, a w punkcie 3. nie obciążył pozwanej obowiązkiem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego orzeczenia wywiodła strona powodowa, będąc reprezentowaną przez profesjonalnego pełnomocnika, zaskarżając kwestionowany wyrok w części, a mianowicie w zakresie punktu 2. w związku z częściowym oddaleniem powództwa a także w zakresie punktu 3. wobec nie obciążenia pozwanej kosztami postępowania należnymi powodowi. Apelujący skarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie: art. 353¹ w zw. z art. 58 §1 k.c., art. 483 §1 k.c. art. 385¹ k.c. oraz art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c. Zdaniem skarżącego Sąd Rejonowy wadliwie przyjął, że postanowienie umowne co do opłat o za czynności windykacyjne są bezskuteczne co do pozwanej, stanowią karę umowną zaś postanowienia w zakresie umowy ubezpieczenia na życie pozwanej są dla niej niewiążące. Wedle skarżącego Sąd Rejonowy błędnie przyjął, że strona powodowa nie udowodniła swego roszczenia, podczas, gdy pozwana nie kwestionowała przywołanych okoliczności. W konsekwencji strona powodowa wskazała, że Sąd Rejonowy wadliwie oddalił powództwo co do kwoty 532,75 zł, na którą złożyła się opłata z tytułu składki na ubezpieczenie spłaty pożyczki oraz opłata za czynności windykacyjne.

Apelujący wnosił też o dopuszczenie dowodu z dokumentu: ogólnych warunków ubezpieczenia na życie, umowy grupowego ubezpieczenia na życie, aneksu nr (...) do umowy ubezpieczenia, historii windykacji pożyczki. W konkluzji apelujący wnosił o zmianę zaskarżonego orzeczenia w zaskarżonej części i zasądzenie od pozwanej dalszej kwoty 532,75 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia oraz kosztów postępowania przed sądem I instancji oraz II instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja podlega oddaleniu jako bezzasadna.

Na wstępie zaznaczyć trzeba, że wobec faktu, że przedmiotowa sprawa rozpoznawana była w trybie uproszczonym, zaś sąd drugiej instancji nie prowadził postępowania dowodowego, zgodnie z art. 505¹³ k.p.c. uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własny ustalony przez Sąd Rejonowy stan faktyczny. Wszystkie zarzuty podniesione w apelacji uznać natomiast należało za chybione.

Mimo przeciwnych sugestii apelacji, Sąd Rejonowy, dokonał bowiem wnikliwej i trafnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, w oparciu o którą wyprowadził również słuszne wnioski jurystyczne w zakresie przepisów regulujących kwestię umowy pożyczki (art. 720 §1 k.c.). Swoje stanowisko przy tym Sąd ten także przekonująco i wyczerpująco uzasadnił.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że wszystkie zgłoszone przez stronę powodową dopiero w apelacji wnioski dowodowe, na okoliczność ustalenia zawarcia umowy ubezpieczenia przez pozwaną oraz warunków umowy podlegały oddaleniu a to w oparciu o treść art. 381 k.p.c. Zgodnie ze wskazanym przepisem Sąd II instancji może pominąć nowe fakty i dowody, jeżeli strona mogła je powołać w postępowaniu przed Sądem I instancji, chyba że potrzeba powołania się na nie wynika później. W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości Sądu Okręgowego, że strona powodowa miała możliwość przedstawienia zawnioskowanych umów na etapie postępowania przed Sądem Rejonowym, a także, że już na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego wystąpiła taka konieczność celem wykazania zasadności

zgłoszonego roszczenia. W rezultacie zgłoszenie wniosku dowodowego dopiero w apelacji należało uznać za spóźnione, co prowadziło do jego oddalenia.

Konsekwencją oddalenia spóźnionych wniosków dowodowych jest przyjęcie, że nie doszło do udowodnienia dochodzonych roszczeń z umowy ubezpieczenia, co czyni zbędnym odnoszenie się do dalej idących zarzutów w zakresie oceny postanowień tej umowy.

W sprawie brak było podstaw do oceny umowy ubezpieczenia na życie pozwanej. Strona powodowa wbrew dyspozycji art. 6 k.c. nie udowodniła swego roszczenia w tym zakresie.

Zdaniem Sądu Okręgowego, wbrew argumentacji strony skarżącej, Sąd I instancji zasadnie oddalił powództwo także w części opłat windykacyjnych opierając się na treści art. 385¹ §1 k.c. i w żadnej mierze nie uchybił takim orzeczeniem wynikającej z w/w przepisu normie prawnej. Nie ulega natomiast wątpliwości, że należności z tego tytułu nie mogły stanowić kary umownej.

Należy zgodzić się z Sądem I instancji, co do tego, że zakwestionowane zapisy umowne rażąco naruszają dobre obyczaje oraz prawa pozwanej, która jako osoba fizyczna jest konsumentem, co oznacza, że zostały spełnione warunki do uznania ich za abuzywne. Podzielić należy w pełni w tym zakresie argumentację Sądu Rejonowego.

Reasumując Sąd Okręgowy przyjął, że orzeczenie Sądu Rejonowego odpowiada prawu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy z mocy art. 385 k.p.c. oddalił apelację.